

TIẾN ĐẾN THIÊN CHÚC LINH MỤC

... Tôi, 23 tuổi, chào đời tại thành phố Scutari bên nước Albani nơi miền rừng núi xa xôi hẻo lánh có tên gọi là Ducagjin. Vào thời kỳ ấy - thập niên 1980 - đất nước Albani sống dưới chế độ cộng sản vô thần. Chúng tôi không được hưởng tự do và nhất là không được thực thi Đức Tin Công Giáo. Ngoài ra chúng tôi còn bị đói khổ, bị bóc lột, chịu đựng bất công và bị bạo hành về đủ mọi khía cạnh. Chúng tôi sống triền miên trong lo âu sợ hãi. Đảng cộng sản vô thần ngự trị kiểm soát khắp nơi. Thật là kinh hoàng khủng khiếp!

Chính cá nhân tôi từng kinh nghiệm thế nào là chủ nghĩa cộng sản vô thần trong thời thơ ấu. Rất may là cái chủ nghĩa duy vật khốn khổ ấy chấm dứt vào thập niên 1990 nơi các xứ sở Đông Âu của chúng tôi. Một thời gian ngắn sau thời điểm hồng phúc ấy, tôi bắt đầu ao ước trở thành Linh Mục, Linh Mục của THIÊN CHÚA Từ Bi. Tôi nồng nhiệt ước muốn tiến đến gần THIÊN CHÚA và gieo rắc sự thiện cùng sự an lành cho bất cứ người nào tôi có dịp gặp gỡ trong cuộc sống.

Sở dĩ tôi có được tâm tình thánh thiện này là nhờ nền giáo dục Công Giáo chân chính của Song Thân. Mẹ tôi thường nói:

- Nếu con thật tình ao ước trở thành Linh Mục sau này thì con phải bắt đầu ngay từ bây giờ. Con phải sống ngoan hiền dễ dạy từ trong gia đình và khi ra ngoài con phải cư xử lễ độ thân tình với bạn bè và với tất cả mọi người.

Lúc ấy việc gia nhập Tiểu chủng Viện là chuyện không thể làm được. Vì thế tôi bắt đầu sống tâm tình đạo đức bằng cách lập đi lập lại các lời kinh mà Mẹ dạy tôi. Tuy nhiên tôi còn nhớ như in sự kiện này là, sau mỗi khi dạy tôi đọc thuộc lòng một kinh nguyện, Mẹ tôi dặn rất kỹ:

- Con không được đọc Kinh này cho bất cứ người nào khác nghe. Con chỉ đọc thầm trong trí con và chỉ đọc một mình thôi!

Dĩ nhiên tôi răm-rắp vâng theo lời Mẹ dặn!

Tôi còn nhớ rất rõ một sự kiện khác. Đó là hầu như tối nào Cha Mẹ cũng đuổi tất cả anh chị em chúng tôi sang căn phòng khác trong vòng nửa tiếng đồng hồ. Tôi rất tò mò muốn biết lý do tại sao. Cho đến khi đất nước Albani thoát vòng cộng sản kềm kẹp và hưởng nếm tự do tôn giáo, lúc ấy Cha Mẹ mới giải thích cho chúng tôi hiểu:

- Sở dĩ Ba Má đuổi các con ra khỏi phòng là vì tối nào Ba Má cũng lần hạt Mân Côi chung với Đài Phát Thanh Vatican. Đài Vatican có chương trình lần hạt Mân Côi trực tiếp bằng tiếng Latinh vào mỗi buổi tối từ 8 giờ 40 phút đến 9 giờ. Ba Má không muốn các con có mặt vì sợ các con sẽ kể lại cho bạn bè nghe khi đến trường. Như thế câu chuyện bị lộ ra ngoài và chắc chắn Ba Má sẽ bị ngăn cấm hoặc bị trừng phạt!

Bây giờ thì chúng tôi hiểu lý do tại sao. Và Chương trình lần hạt Mân Côi trực tiếp của Đài Phát Thanh Vatican vẫn duy trì cho đến ngày hôm nay.

Kể từ ngày được tự do hành đạo, càng lớn lên càng gia tăng trong tôi niềm ước muốn trở thành Linh Mục. Tuy nhiên, mãi mãi làm theo lời khuyên của thân mẫu là phải luôn luôn sống ngoan hiền, đối với tôi đôi khi thật là khó! Bởi vì tính tình tôi năng nổ và bộc trực. Ngay từ năm lên 8 tuổi tôi đã hằng say làm Chú Bé Giúp Lễ và thường vui vẻ tháp tùng Cha Sở mỗi khi ngài đi sang các làng bên cạnh để cử hành Thánh Lễ. Chúng tôi luôn luôn đi bộ và đôi khi các nơi cử hành Thánh Lễ ở rất xa. Tôi hân hoan làm các công tác này với trọn nhiệt tâm. Giờ đây tôi tin rằng chính các hành

động nhỏ bé thân thương ấy đã giữ tôi mãi mãi bền chặt với ước nguyện bước theo chân Thầy Chí Thánh là Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Vị Mục Tử Nhân Lành.

Thế rồi khi gia đình tôi di chuyển từ vùng núi đến sống tại thành phố Scutari tôi được hân hạnh quen biết các Linh Mục Tu Sĩ dòng Don Orione. Dòng Don Orione do thánh Luigi Orione (1872-1940) người Ý thành lập gồm 2 ngành nam nữ chuyên lo công tác bác ái. Ngành nam là "Tiểu Công Trình THIÊN CHÚA Quan Phòng" và ngành nữ là "Tiểu Muội Thừa Sai Bác Ái".

Chính Các Cha dòng Don Orione tạo cơ hội giúp tôi tiếp tục việc học và nhất là, giúp tôi tiếp tục hành trình tiến gần đến với Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ loài người. Năm tròn 19 tuổi, tôi quyết định xin gia nhập Chứng Viện. Tôi được tiếp nhận vào Cộng Đoàn ở Shiroka-Scutari. Tại đây, tôi theo khóa huấn luyện. Sau đó các Bề Trên gởi tôi đến nước Ý và tiếp tục việc học tại Velletri. Tôi ở đây được ba năm.

Hiện tôi theo chương trình của Tập Viện và chuẩn bị tuyên khấn ba lời khuyên khó nghèo, khiết tịnh và vâng lời.

Chứng từ của thầy Paulin người Albani.

... "Tôi nhận ra rằng mọi sự THIÊN CHÚA làm sẽ tồn tại mãi mãi. Không có gì để thêm, chẳng có gì để bớt. THIÊN CHÚA đã hành động như thế để phàm nhân biết kính sợ Ngài. Điều gì đang có, xưa kia đã có, điều gì sẽ có, xưa đã có rồi. THIÊN CHÚA kiếm tìm điều không còn nữa. Tôi lại còn thấy dưới ánh mặt trời: có sự gian ác tại chốn pháp đình, có sự gian ác tại nơi xét xử. Và tôi tự nhủ: người công chính cũng như kẻ gian ác đều sẽ bị THIÊN CHÚA xét xử. Vì mọi sự, mọi việc, đều có thời, có lúc .. Ai biết được là sinh khí của con người thì đi lên cao, còn sinh khí của thú vật thì đi xuống đất?" (Sách Giảng Viên 3,14-17/21).

("Don Orione oggi", Rivista mensile della Piccola Opera della Divina Provvidenza, Anno CIV, n.7, Luglio/Agosto 2009, trang 19)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt